

РЕШЕНИЕ

№ 160

гр. П., 26.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – П., ТРЕТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Андрей Ив. Николов

при участието на секретаря В. Андреева
като разгледа докладваното от Андрей Ив. Николов Гражданско дело № 20231230101604 по описа за 2023 година
и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по чл. 422 ГПК.

Ищецът – „Е.-П. П.” АД, със седалище и адрес на управление в гр. В., бул. „В. В.“ № 258, В. Т. Г, ЕИК ***, твърди, че в периода 30.03.2022 г. – 27.04.2022 г. се е намирал в облигационно правоотношение с ответницата и с лицето С. Г. С., по силата на което е доставил (продал) на последните двама електрическа енергия за електроснабден имот, находящ се в гр. В., кв. „В. В.“ № 408, 6, ап. 4, с абонатен номер 0107204128. Изтъква, че общата стойност на доставената ел. енергия възлиза на 366,36 лв., по повод на което са били издадени 2 броя фактури (с № 0321312477/30.03.2022 г. и с № 0321786487/27.04.2022 г.). Заявява, че поради неплащане на задълженията по фактурите в срок се дължи и мораторна лихва върху главницата, възлизаща на 35,78 лв., с общ период на забавата 21.04.2022 г. – 07.04.2023 г. Пояснява, че ответницата дължи заплащането на половината от тези вземания. Посочва, че те попадат в обхвата на Заповедта по чл. 410 ГПК с № 553/27.07.2023 г., издадена по ч. гр. д. № 1005/23 г. на Районен съд – гр. П., която е била връчена на ответницата по чл. 47, ал. 5 ГПК. Затова иска постановяване на неприсъствено съдебно решение, с което дължимостта им да бъде призната за установена, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението за издаване на заповедта за изпълнение – 18.04.2023 г., до погасяването. Претендира и съдебни разноски.

Ответницата – В. Г. С.а (Т.), с настоящ адрес в гр. П., ул. „Кап. Н. П.“ № 13, ет.

1, ап. 2, ЕГН *****, не е взела становище по ищцовите претенции.

Съдът приема следното:

1. По съществува на делото:

Искането на ищеца за неприсъствено решение е основателно.

Институтът на неприсъственото решение е регламентиран в чл. 238 – 240 ГПК. От тълкуването на тези разпоредби може да се заключи, че издаването на такова решение по искане на ищеца е обусловено от кумулативното наличие на определени предпоставки, свеждащи се до това: 1/ да не е налице законова забрана, с оглед вида на делото; 2/ ответникът да не е представил в срок отговор на исковата молба и да не се е явил в първото открито съдебно заседание, без да е направил искане за разглеждане на делото в негово отсъствие; 3/ на ответната страна да са указани последиците от неспазването на сроковете за размяна на книжа и от неявяването в съдебно заседание и 4/ предявеният иск да е вероятно основателен, на фона на обстоятелствата, твърдени в исковата молба, и на представените доказателства.

Горните принципни положения, преценени на плоскостта на данните, изведени при анализа на материалите по делото, дават основание за следните изводи:

На първо място, конкретният казус, който има облигационноправен характер, не е изключен (по силата на специална нормативна разпоредба) от обхвата на института на неприсъственото решение. Ето защо и липсва законова пречка за постановяване на такъв вид решение, ако са налице и останалите предпоставки в тази насока.

На второ място, на ответницата е бил връчен препис от исковата молба и от приложенията ѝ, като същата е била и редовно призована за проведеното открито заседание. Въпреки това, тя не е представила отговор на исковата молба, не е взела участие в откритото заседание, не е изразила становище и не е направила искане за разглеждане на делото в нейно отсъствие.

На трето място, с разпореждането по чл. 131 ГПК ответницата е била предупредена, че при неспазването на сроковете за размяна на книжа и при неявяване в откритото заседание, без да е направено искане за разглеждане на делото в нейно отсъствие, по искане на ищеца може да бъде издадено неприсъствено решение.

На последно място, фактическите обстоятелства, отразени в исковата молба, и ангажираните от ищеца писмени доказателства, съобразени с предпоставките за уважаване на ищцовите претенции, изведени в определението по чл. 140 ГПК, дават основание да се приеме, че те се явяват вероятно основателни по смисъла на чл. 239, ал. 1, т. 2, предл. 1 ГПК.

В обобщение на горното, се налага финалният извод, че в случая са изпълнени законовите изисквания за постановяване на неприсъствено решение срещу ответницата.

2. По съдебните разноси:

Изходът от делото предоставя право на съдебни разноси само на ищеца, съгласно чл. 78, ал. 1 ГПК.

Съобразно *т. 12 от Тълкувателно решение № 4/18.06.2014 г. по тълк. д. № 4/13 г., ОСГТК на ВКС*, е необходимо да бъде извършено диференцирано произнасяне по разностите, дължими за заповедното и за исковото производство.

В този контекст деловодните разходи, полагащи се на ищцовото дружество, са:

- 37,50 лв. – за заповедната процедура, определени на базата на заплатената държавна такса (25 лв.) и на юрисконсултско възнаграждение (50 лв.), и

- 175 лв. – за исковия процес, формирани от внесената държавна такса (75 лв.) и на юрисконсултско възнаграждение (100 лв.), определено от съда, на основание чл. 78, ал. 8 ГПК във вр. с чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Ръководейки се от изложените съображения и на основание чл. 239 ГПК, Районен съд – гр. П., Гражданско отделение, Трети състав

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, на основание чл. 422 ГПК, **че В. Г. С.а (Т.)**, с настоящ адрес в гр. П., ул. „Кап. Н. П.“ № 13, ет. 1, ап. 2, ЕГН *****, **дължи на „Е.-П. П.” АД**, със седалище и адрес на управление в гр. В., бул. „В. В.“ № 258, В. Т. Г, ЕИК ***, **следните суми**, които са включени в предметния обхват на Заповедта за изпълнение по чл. 410 ГПК с № 553/27.07.2023 г., издадена по ч. гр. д. № 1005/23 г. на Районен съд – гр. П., **а именно:**

- **183,18 лв.** – главница, представляваща цена за доставена (продадена) електрическа енергия за електроснабден имот, находящ се в гр. В., кв. „В. В.“, № 408, 6, ап. 4, с абонатен номер 0107204128, дължима за периода 30.03.2022 г. – 27.04.2022 г., **ведно със законната лихва върху тази сума**, считано от датата на подаване на заявлението по чл. 410 ГПК – 18.04.2023 г., до погасяването, **и**

- **17,89 лв.** – мораторна лихва върху претендираната главница, начислена за периода 21.04.2022 г. – 07.04.2023 г.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, **В. Г. С.а (Т.)**, с настоящ адрес в гр. П., ул. „Кап. Н. П.“ № 13, ет. 1, ап. 2, ЕГН *****, **да заплати на „Е.-П. П.” АД**, със седалище и адрес на управление в гр. В., бул. „В. В.“ № 258, В. Т. Г, ЕИК ***, **съдебни разноси, както следва:**

- **37,50 лв.** – общ размер на разностите, дължими за заповедното производство (ч. гр. д. № 1005/23 г. на Районен съд – гр. П.), **и**

- **175 лв.** – общ размер на разноските, дължими за исковото производство (гр. д. № 1604/23 г. на Районен съд – гр. П.).

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване, съгласно чл. 239, ал. 4 ГПК, но в 1-месечен срок от връчването му, страната, срещу която то е постановено, може да поиска неговата отмяна от въззивния съд (Окръжен съд – гр. Благоевград), ако са налице основанията по чл. 240, ал. 1 ГПК.

ПРЕПИС от настоящия съдебен акт да се връчи на страните по делото и да се изпрати за прилагане по заповедното производство.

Съдия при Районен съд – П.: _____